

ΕΤΟΣ 56ον

21 Δεκεμβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (2899)

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΩΣ ΒΙΒΛΟΣ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, Κυριακή πρὶν ἀπὸ τὴ Γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραθέτει τὰ ἱστορικά στοιχεῖα τοῦ γενεαλογικοῦ δέντρου τοῦ Κυρίου μας (Ματθ. 1,1-17) καὶ στὴ συνέχεια διηγεῖται τὰ τῆς Γεννήσεώς Του (στ. 18-25). Ἐμεῖς ὁμως ἐδῶ δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ αὐτά, ἀλλὰ θὰ μείνουμε ἀναλυτικὰ στὴν πρώτη λέξη τῆς περικοπῆς: Βίβλος!

Τί εἶναι ἡ Βίβλος; Βίβλος εἶναι τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων! Βίβλος εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή καὶ σημαίνει τὸ σύνολο τῶν θεόπνευστων βιβλίων τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀποτελεῖται ἀπὸ σαράντα ἑννέα βιβλία πού χωρίζονται μὲ βάση τὸ περιεχόμενό τους σὲ ἱστορικά, ποιητικά ἢ διδακτικά καὶ προφητικά. Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖται ἀπὸ εἴκοσι ἑπτὰ βιβλία καὶ χωρίζονται σὲ ἱστορικά (τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ οἱ Πράξεις Ἀποστόλων), σὲ διδακτικά (οἱ δεκατέσσερις ἐπιστολὲς ἀποστόλου Παύλου καὶ οἱ Καθολικὲς ἐπιστολὲς τῶν ἀποστόλων Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰούδα) καὶ σὲ ἀποκαλυπτικά ἢ προφητικά, ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει στὸν μαθητὴ του Τιμόθεο, πὼς «ὅ,τι βρῖσκεται στὴ Γραφή εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι ὠφέλιμο γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς ἀλήθειας, γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς πλάνης, γιὰ τὴ διόρθωση τῶν λαθῶν, γιὰ τὴ διαπαιδαγώγηση σὲ μιὰ ζωὴ ὅπως τὴ θέλει ὁ Θεός, ὥστε ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι τέλειος καὶ καταρτισμένος γιὰ κάθε καλὸ ἔργο» (Β' Τιμ. 3,16-17). Καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος θὰ ὑπογραμμίσει ὅτι «πᾶσα Γραφή παράκλησίς ἐστι καὶ παραμυθία».

Τί μπορούμε νὰ βροῦμε στὴν ἁγία Γραφή; Ἡ Ἁγία Γραφή, ἐπειδὴ εἶναι θεόπνευστο κείμενο, εἶναι καὶ ἀξιόπιστο καὶ αὐθεντικό. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὼς ὀλοκλήρη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι ἡ «βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ». Εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ ὡς Ἰσραὴλ, ὡς λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου «ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο» (Ἰω. 1,17). Ὁ Θεός στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔγινε ἄνθρωπος. Μίλησε τὴ γλῶσσα του, γιὰ νὰ μάθουν οἱ ἄνθρωποι σιγὰ σιγὰ νὰ μιλοῦν τὴ γλῶσσα τοῦ Θεοῦ.

Στὴν Ἁγία Γραφή θὰ βροῦμε πολλὰ, πού ὅλα εἶναι ἀξιόλογα καὶ ἀξιοπρόσεκτα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

Ἡ Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυῖδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδα, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρῆς καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλιών· Σαλιών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοῶζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοῶζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβήδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιάν· Ὀζιάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιοῦδ· Ἀβιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ· Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθεῖσις γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐστὶν ἅγιον. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεζόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Βιβλίον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαυῖδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε τόν Ἰσαάκ, ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τόν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τόν Ἰούδαν καί τοὺς ἀδελφούς του, ὁ Ἰούδας ἐγέννησε τόν Φαρές καί τόν Ζαρά ἀπό τὴν Θάμπαρ, ὁ Φαρές ἐγέννησε τόν Ἑσρώμ, ὁ Ἑσρώμ ἐγέννησε τόν Ἀράμ, ὁ Ἀράμ ἐγέννησε τόν Ἀμιναδάβ, ὁ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τόν Ναασσών, ὁ Ναασσών ἐγέννησε τόν Σαλμών, ὁ Σαλμών ἐγέννησε τόν Βοόζ ἀπὸ τὴν Ραχάβ, ὁ Βοόζ ἐγέννησε τόν Ὠβήδ ἀπὸ τὴν Ρούθ, ὁ Ὠβήδ ἐγέννησε τόν Ἰεσσαί, ὁ Ἰεσσαί ἐγέννησε τόν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Ὁ Δαυῖδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τόν Σολομώντα ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ Οὐρία, ὁ Σολομών ἐγέννησε τόν Ροβοάμ, ὁ Ροβοάμ ἐγέννησε τόν Ἀβιά, ὁ Ἀβιά ἐγέννησε τόν Ἀσά, ὁ Ἀσά ἐγέννησε τόν Ἰωσαφάτ, ὁ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε τόν Ἰωράμ, ὁ Ἰωράμ ἐγέννησε τόν Ὀζιαν, ὁ Ὀζιαν ἐγέννησε τόν Ἰωάθαμ, ὁ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τόν Ἀχαζ, ὁ Ἀχαζ ἐγέννησε τόν Ἐζεκιάν, ὁ Ἐζεκιάν ἐγέννησε τόν Μανασσῆν, ὁ Μανασσῆς ἐγέννησε τόν Ἀμών, ὁ Ἀμών ἐγέννησε τόν Ἰωσίαν, ὁ Ἰωσίαν ἐγέννησε τόν Ἰεχονίαν καί τοὺς ἀδελφούς του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Μετὰ δὲ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τόν Σαλαθιήλ, ὁ Σαλαθιήλ ἐγέννησε τόν Ζοροβάβελ, ὁ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τόν Ἀβιούδ, ὁ Ἀβιούδ ἐγέννησε τόν Ἐλιακείμ, ὁ Ἐλιακείμ ἐγέννησε τόν Ἀζώρ, ὁ Ἀζώρ ἐγέννησε τόν Σαδώκ, ὁ Σαδώκ ἐγέννησε τόν Ἀχείμ, ὁ Ἀχείμ ἐγέννησε τόν Ἐλιούδ, ὁ Ἐλιούδ ἐγέννησε τόν Ἐλεάζαρ, ὁ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τόν Ματθάν, ὁ Ματθάν ἐγέννησε τόν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τόν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός. Ὅλοι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ μέχρι τοῦ Δαυῖδ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις καί ἀπὸ τοῦ Δαυῖδ μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις καί ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα μέχρι τοῦ Χριστοῦ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἐγένετο κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ἀφοῦ ἡ μητέρα του Μαρίας ἀρραβωνιάσθη μετὰ τὸν Ἰωσήφ, ἔμεινε ἐγκυος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου πρὶν νὰ συνευρεθοῦν. Ὁ ἄνδρας τῆς, ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ ἦτο δίκαιος καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἐκθέσῃ, ἐσκέφθηκε νὰ τὴν διώξῃ κρυφά. Καὶ ἐνῶ ἔτσι ἐσκέπτετο, ἄγγελος τοῦ Κυρίου τοῦ παρουσιάσθηκε εἰς τὸ ὄνειρόν του καὶ τοῦ εἶπε, «Ἰωσήφ, υἱὲ τοῦ Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς νὰ πάρῃς μαζί σου τὴν Μαρίαν, τὴν γυναῖκά σου, διότι ἐκεῖνο πού ἐγεννήθηκε μέσα τῆς προέρχεται ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιον. Θὰ γεννήσῃ δὲ υἱόν, τὸν ὁποῖον θὰ ὀνομάσῃς Ἰησοῦν, διότι αὐτὸς θὰ σώσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας του». Ὅλα αὐτὰ ἐγένετο διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, Ἰδοὺ ἡ παρθένος θὰ συλλάβῃ καὶ θὰ γεννήσῃ υἱόν καὶ θὰ τὸν ὀνομάσῃ Ἐμμανουήλ, τὸ ὁποῖον μεταφραζόμενον σημαίνει, Μαζί μας εἶναι ὁ Θεός. Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἔκανε ὅπως τὸν διέταξε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, ἐπῆρε δηλαδὴ τὴν γυναῖκά του μαζί του· καὶ δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μαζί τῆς μέχρις οὗτο ἐγέννησε τὸν υἱόν τῆς τὸν πρωτότοκον καὶ τὸν ὠνόμασεν Ἰησοῦν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

21 Δεκεμβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεσιτσάντων ἀπό Ἀδάμ ἄχρι καί Ἰωσήφ
τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καί τῶν προφητῶν καί προφητῶν,
ἐξαιρέτως δέ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καί τῶν ἁγίων τριῶν παίδων».
Ἦχος: β' – Ἐωθινόν: Ε' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Δεκεμβρίου, Μετά τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

- ➔ Ἄλλθ θά πρέπει νά τά δοῦμε μέ ἓνα ἄλλο μάτι, μέ τό μάτι τοῦ Θεοῦ, ἀπό τὴν ἄποψη τοῦ Θεοῦ. Καί πρῶτα ἀπ' ὄλα θά πρέπει νά ἀναζητήσουμε στήν Ἁγία Γραφή μιὰ ἐρμηνεία ὄλων τῶν πραγμάτων, ὀρατῶν καί ἀορατῶν τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καί ἱστορίας ἀπό τὴν ἄποψη τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἁγία Γραφή δέν μιλάει γιά τά πράγματα καθ' ἑαυτά· αὐτὸ εἶναι ἔργο τῆς ἐπιστήμης. Ἡ Ἁγία Γραφή θέλει νά μᾶς πεί τί εἶναι καί τί γίνεται ὁ ἄνθρωπος καί ἡ κτίση γενικότερα σέ σχέση μέ τόν Θεό καί ἀνάλογα τῆς σχέσεως πού ἔχουν μέ τόν Θεό.

Πῶς νά μελετᾶμε τὴν ἁγία Γραφή; Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ἓνα ἀληθινὸ θησαυροφυλάκιο καί τό κλειδί γιά νά τό ἀνοίξουμε μᾶς τό δίνει μόνο ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ἄνθρωπος, ἴσχει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμοιογητής. Σῶμα του ἡ Παλαιά, ψυχὴ του ἡ Καινὴ Διαθήκη. Πῶς πρέπει νά τὴ μελετᾶμε; Πρῶτα μέ ἱερό πόθο, ὅπως τό ἐλάφι πού τρέχει στήν πηγὴ νά ξεδιψᾶσει, καί ἔπειτα μέ ζωντανὴ πίστη. Ἡ πίστη εἶναι ἡ τόλμη τῆς ψυχῆς, πού ἴσχει τό μεγάλο «ναί» στὸν Σωτῆρα τῆς Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Ὅμως χωρὶς ἀγωνία, ἀγῶνα πνευματικὸ, προσευχὴ, ἐγρήγορησιν καί νῆψη, ἡ Ἁγία Γραφή δέν κατανοεῖται σωστά. Καί χωρὶς μετάνοια - ἐξομολόγησιν, θεία Κοινωνία, δέν βιώνεται ὀρθά καί ἄρα διαβάζεται χωρὶς ἐλλήλαμψη καί θεῖο φωτισμό. Ὅταν δέν κατανοοῦμε τὴν Ἁγία Γραφή, ἄς διορθώσουμε τὴ ζωὴ μας. Καί τό τελειότερο πνευματικὸ κάτοπτρο εἶναι ἡ ἱερά ἐξομολόγησιν.

«Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή. Εἶθε καί ἐμεῖς νά γίνουμε «Χριστοῦ βίβλοι ἔμψυχοι». Ἀμήν.

† Α. Χ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὀμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκλησιν τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομοφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm